I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING 3092/94/EF

af 7. december 1994

om etablering af et fællesskabssystem til informering om ulykker i hjemmet og i fritiden

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 129 A, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (2),

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Et fællesskabssystem til informering om ulykker i hjemmet og i fritiden indgår i en politik til beskyttelse af forbrugeren og til forebyggelse af ulykker; et sådant systems betydning fremgår af den konkrete brug, en række medlemsstater gør af de data, der er indsamlet i forbindelse med det demonstrationsprojekt, der er fastlagt ved beslutning 86/138/EØF (4), med henblik på vedtagelse af sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med produktsikkerhed;

ved beslutning 93/683/EØF (5) indførtes for året 1993 et system til informering om ulykker i hjemmet og i fritiden; for at fremme forebyggelse af ulykker kræves der imidlertid en længere periode; en firårig periode synes at være passende til dette formål;

der er i samtlige medlemsstater allerede iværksat en national politik til beskyttelse af forbrugernes sundhed og sikkerhed samt til forebyggelse af ulykker i hjemmet og i fritiden; på grund af den øgede cirkulation af produkter i forbindelse med det indre marked er det imidlertid nødvendigt, at der gennemføres en særlig aktion, således at der i det indre marked bliver mulighed for at efterspore produkter, der er en medvirkende faktor ved ulykker, samt for at fastlægge, hvilke omstændigheder der begunstiger disse ulykker; det er i denne sammenhæng ønskeligt, at de nationale myndigheder råder over redskaber, der er tilstrækkeligt ensartede til, at en medlemsstats konklusioner i givet fald kan anvendes i de andre medlemsstater samt på fællesskabsplan;

selv om varetagelsen af forbrugernes sikkerhed i første række henhører under de enkelte medlemsstaters kompetence, kan et finansielt engagement fra Fællesskabet hjælpe medlemsstaterne til at løse problemer i forbindelse med indsamlingen af data på nationalt plan; i denne sammenhæng bør Kommissionen sikre koordineringen og bidrage til en ensartet gennemførelse af de aktioner, der gennemføres på nationalt plan, samtidig med at den tilskynder til videreformidling af oplysninger om ulykker i hjemmet og i fritiden til alle de kompetente myndigheder;

planlægning og finansiel støtte på fællesskabsplan er påkrævet for at undgå for store skævheder, fordi visse medlemsstater ikke måtte råde over de ressourcer, der er nødvendige, for at de selv kan indsamle tilstrækkelige data om ulykker i hjemmet og i fritiden til fastlæggelse af en forbrugerbeskyttelsespolitik;

det bør sikres, at dataene får en ensartet kvalitet, samt at det i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked og Rådets direktiv 92/59/EØF af 29. juni 1992 om

(1) EFT nr. C 104 af 12. 4. 1994, s. 15 og EFT nr. C 157 af 8. 6. 1994, s. 11.
(2) EFT nr. C 195 af 18. 7. 1994, s. 52.
(3) Europa-Parlamentets udtalelse af 5. maj 1994 (EFT nr. C 205 af 25. 7. 1994, s. 396), Rådets fælles holdning af 11. juli 1994 (EFT nr. C 244 af 31. 8. 1994, s. 83) og Europa-Parlamentets afgørelse af 26. oktober 1994 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(4) EFT nr. L 109 af 26. 4. 1986, s. 23. Beslutningen er ændret ved beslutning 90/534/EØF (EFT nr. L 296 af 27. 10. 1990, s. 64).
(5) EFT nr. L 319 af 21. 12. 1993, s. 40.

produktsikkerhed i almindelighed (1) bliver muligt for alle medlemsstater at indsamle de oplysninger, som er nødvendige til overvågning af produkter, der er en medvirkende faktor ved ulykker; disse data bør indsamles på sygehusenes skadestuer eller gennem andre kilder, der frembyder en tilsvarende datapålidelighed;

fællesskabsaspekterne i forbindelse med indsamlingen af data gør det nødvendigt, at medlemsstaterne anvender en ensartet metode til indsamling og udarbejdelse af information, der skal videreformidles til Kommissionen; denne begrænsning står ikke i noget urimeligt forhold til det opstillede mål; systemet er af en sådan art, at det ikke kan anvendes som statistisk bevis, og dette forhold bør anføres, hver gang der henvises hertil;

Kommissionen bør ved gennemførelsen af denne beslutning bistås af det udvalg, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, i direktiv 92/59/EØF, med henblik på behandling af de tekniske aspekter i forbindelse med gennemførelse og forbedring af systemet;

det er med henblik på fastlæggelse af en fællesskabspolitik vedrørende produktsikkerhed påkrævet, at medlemsstaterne, på anmodning fra Kommissionen, tilvejebringer specifik information om produkter eller produktgrupper, der er en medvirkende faktor ved ulykker;

medlemsstaterne bør endvidere være i stand til at forelægge Kommissionen sammenfattende årsrapporter; medlemsstaternes konklusioner i disse rapporter bør gøre det muligt for Kommissionen, i samarbejde med medlemsstaterne, at fastlægge, hvilke aktioner der bør gennemføres på fællesskabsplan;

under disse forhold er det nødvendigt at indføre et informationssystem på fællesskabsplan om ulykker i hjemmet og i fritiden for at støtte og supplere den politik, der føres af medlemsstaterne inden for dette vigtige område med henblik på at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, og et sådant system vil være begrænset til, hvad der er nødvendigt for at fremme forebyggelsen af sådanne ulykker; indførelsen af systemet er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Der indføres for perioden 1994 til 1997 et fællesskabssystem til informering om ulykker i hjemmet og i fritiden, i det følgende benævnt »systemet«, som er nærmere beskrevet i bilag I.

2. Formålet med systemet både på nationalt plan og på fællesskabsplan er at indsamle data om ulykker i hjemmet og i fritiden med henblik på at fremme forebyggelsen af sådanne ulykker, at øge forbrugsprodukternes sikkerhed samt at oplyse og bevidstgøre forbrugerne, således at de anvender produkterne på en bedre måde.

3. Denne beslutning finder ikke anvendelse på arbejdsulykker og erhvervssygdomme og ej heller på ulykker inden for vej- og jernbanetrafik samt skibs- og luftfart.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sørger for iværksættelsen af systemet. De behandler de indsamlede oplysninger direkte og sender en årlig rapport til Kommissionen med en sammenfatning og vurdering på nationalt plan af de opnåede resultater samt de konklusioner, de drager heraf. Denne rapport indsendes for det pågældende år senest ved udgangen af den fjerde måned i det efterfølgende år.

2. Den finansielle støtte fra Fællesskabet, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, er betinget af indsendelse af den årsrapport, der er nævnt i stk. 1 i nærværende artikel.

3. Efter anmodning fra Kommissionen giver medlemsstaterne denne de tilgængelige oplysninger om sikkerheden for visse produkter eller produktkategorier, som er en medvirkende faktor ved ulykker i hjemmet eller i fritiden, samt om ulykkesomstændighederne.

4. Medlemsstaterne udpeger den eller de myndigheder, som har ansvaret for indsamling og videregivelse af oplysningerne, og meddeler Kommissionen disse myndigheders navn og adresse. Kommissionen fremsender disse oplysninger til alle medlemsstaterne med henblik på at lette direkte udveksling af information mellem de nationale myndigheder.

5. Med henblik på åbenhed omkring anvendelsen af fællesskabsmidlerne sørger hver medlemsstat for, at den i stk. 1 omhandlede rapport offentliggøres på behørig vis.

Artikel 3

1. Med henblik på at gøre metoderne mere kompatible fastsætter Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 7 senest ved udgangen af det første år efter systemets iværksættelse og på baggrund af tidligere erfaringer nye regler med henblik på større ensartethed i koder, definitioner, klassificering af data og fremlæggelse

(1) EFT nr. L 228 af 11. 8. 1992, s. 24.

af de nationale rapporter. Med henblik herpå tager Kommissionen navnlig hensyn til koder og modeller, der allerede findes på internationalt plan eller på fællesskabsplan.

2. Kommissionen yder finansiel støtte til indførelsen af systemet i medlemsstaterne efter retningslinjerne i bilag II.

3. Kommissionen behandler, sammenfatter og offentliggør hvert år de oplysninger, der er indkommet fra medlemsstaterne, og videregiver dem på en passende måde på fællesskabsplan, især til Det Rådgivende Forbrugerråd, til europæiske eller nationale forbrugerorganisationer eller -sammenlutninger, til europæiske forbrugeroplysningscentre samt til europæiske standardiseringsorganer. Denne information skal være direkte tilgængelig for forbrugerne gennem nettet til udveksling af information om forbrugernes rettigheder i Fællesskabet. Kommissionen påtager sig endvidere at gennemføre informationskampagner på fællesskabsplan, hvis der opstår behov herfor.

Artikel 4

1. Kommissionen og medlemsstaterne påser, at indholdet af de oplysninger, der indsamles og videregives, på ingen måde gør det muligt at identificere den tilskadekomne, således at denne forbliver anonym.

2. I forbindelse med enhver henvisning i medlemsstaterne til oplysningerne i offentlige publikationer skal der anføres den anmærkning, at fællesskabssystemet til informering om ulykker i hjemmet og i fritiden kun indeholder generelle oplysninger og ikke kan betragtes som et statistisk bevis for, om et givet produkt er sikkert eller ej.

Artikel 5

De fællesskabsmidler, der skønnes nødvendige til systemets gennemførelse, beløber sig til 2,5 mio. ECU om året for perioden 1994 til 1997.

Beløbet ligger inden for de nuværende finansielle overslag.

Budgetmyndigheden fastlægger de disponible bevillinger for hvert regnskabsår under hensyntagen til principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, jf. artikel 2 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 6

1. Kommissionen udarbejder i begyndelsen af 1995 en rapport med eventuelle relevante ændringsforslag, herunder vedrørende fordelingen fra den 1. januar 1996 medlemsstaterne imellem af de hospitaler, der deltager i systemet, for at sikre at de valgte hospitaler udgør et ensartet repræsentativt udsnit af hospitalerne i hver medlemsstat.

2. Kommissionen udarbejder i begyndelsen af 1996 en mere generel rapport med en vurdering af hvorledes systemet fungerer, samt eventuelle forslag til ændringer af bestemmelserne for fordelingen af den finansielle støtte.

3. Kommissionen udarbejder senest den 31. december 1997 en endelig rapport om systemets gennemførelse og effektivitet.

4. Kommissionen tager i forbindelse med udarbejdelsen af rapporterne passende hensyn til erfaringerne fra tidligere vurderinger og overvåger i særlig grad følgende:

— rettidigheden, kvaliteten og sammenligneligheden af medlemsstaternes oplysninger

— behovet for at tilpasse eksisterende koder og vedtagelse af nye koder og fælles kodningsprincipper under hensyn til det stigende antal nye produkter

— muligheden for adgang til information

— oplysningernes merværdi for medlemsstaterne og Fællesskabet.

Rapporterne fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Artikel 7

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 10, stk. 1, i direktiv 92/59/EØF.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

3. Udvalget kan på anmodning af Kommissionen eller en medlemsstat undersøge ethvert spørgsmål i forbindelse med anvendelsen af denne beslutning.

Artikel 8

Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. januar 1994.

Artikel 9

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. december 1994.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
K. HÄNSCH	G. REXRODT
Formand	*Formand*

BILAG I

Beskrivelse af systemet

1. Systemet omfatter ulykker i hjemmet og i fritiden, for så vidt de kræver lægehjælp og sker i hjemmet eller i dets umiddelbare omgivelser, herunder i haver, på gårdspladser eller i garager, samt under fritidsaktiviteter, sportsudøvelse og i skolen.

2. Indsamlingen af rådata sker på skadestuerne på de hospitaler, som medlemsstaterne udpeger inden for de i punkt 4 fastlagte rammer.

   I Tyskland, Spanien og Luxembourg foregår indsamlingen af oplysninger som rundspørger i hjemmene.

3. I forbindelse med udarbejdelsen af de nationale rapporter tager medlemsstaterne i videst muligt omfang hensyn til supplerende informationskilder, og særlig til oplysninger hidrørende fra afdelinger til behandling af forgiftning, dødsattester, alment praktiserende læger, brandsårsafdelinger, brandkorps og nødtjenester. Disse informationer indgår i et bilag til de nationale rapporter.

4. Der skal være særlig opmærksomhed omkring dataenes kvalitet, især med hensyn til hospitalernes repræsentativitet, undersøgelsernes hyppighed og prøvematerialets omfang.

   Dataene skal mindst indeholde oplysninger om følgende:

   — ulykkesstedet

   — ulykkestidspunktet

   — behandlingsstedet

   — hvad den tilskadekomne beskæftigede sig med i ulykkesøjeblikket

   — ulykkens art

   — hvilken type produkt der er en medvirkende faktor ved ulykken

   — den tilskadekomnes alder

   — den tilskadekomnes køn

   — læsionernes art

   — hvilke dele af kroppen der er beskadiget

   — behandlingens varighed og art

   — en kortfattet beskrivelse af ulykken og dens årsager (herunder så vidt muligt oplysninger om de vigtigste egenskaber ved et eventuelt involveret produkt samt elementer til identificering af dette).

   Oplysningerne klassificeres i overensstemmelse med de fælles kriterier for den foreliggende kodningsmanual og i fremtiden i overensstemmelse med de regler, som fastlægges i medfør af denne beslutnings artikel 3, stk. 1.

5. Hospitalerne fordeler sig således mellem medlemsstaterne:

Medlemsstat	*Antal hospitaler*
Belgien	4
Danmark	5
Grækenland	4
Frankrig	8
Irland	2
Italien	7
Nederlandene	7
Portugal	6
Det Forenede Kongerige	11
	54

Medlemsstaterne bestræber sig på i videst muligt omfang at sikre, at hospitalerne geografisk er repræsentativt fordelt, og at der tages hensyn til både byområder og landområder.

BILAG II

Finansiel støtte

1. Fællesskabets finansielle støtte til hospitaler, der deltager i indsamlingen af data, ydes efter en ensartet sats, der andrager 80 % af de faktiske årlige udgifter med et loft over støtten på 28 000 ECU pr. hospital.

2. Fællesskabets finansielle støtte til rundspørger i hjemmene i Tyskland, Spanien og Luxembourg ydes efter en ensartet sats, der andrager 80 % af de faktiske årlige udgifter med et loft over støtten på:

   — 380 000 ECU for Tyskland

   — 225 000 ECU for Spanien

   — 95 000 ECU for Luxembourg.

3. Endvidere yder Fællesskabet finansiel støtte med henblik på at medvirke til at styrke de mindst udviklede nationale infrastrukturer, særlig ved at udvikle formålstjenlige edb-net, og således at medlemsstater med operationelle indsamlingssystemer kan yde bilateral teknisk bistand til de andre medlemsstater.

   Denne finansielle støtte fra Fællesskabet må ikke overskride 3,5 % af den samlede finansielle støtte, der ydes af Fællesskabet.